

(34. 1.)

BRIEF TEN GELEIDE VAN DE MEMORIE VAN ANTWOORD
EN HOUDENDE INTREKKING VAN HET WETSONTWERP
BETREFFENDE HET DIENSTJAAR 1908.(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 192
der Zitting 1908—1909.)*Aan**den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.*

’s Gravenhage, 2 October 1909.

Ik heb de eer U hierbij te doen toekomen de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag der Kamer, betreffende de wetsontwerpen tot verhooging van hoofdstuk IX der Staatsbegrooting voor 1908 en voor 1909, Gedrukte Stukken Zitting 1908—9, n°. 192, met eene daarbij behoorende Nota van Wijziging. Het wetsontwerp betreffende het dienstjaar 1908 wordt door mij, na verkregen machtiging van Hare Majesteit de Koningin, bij deze ingetrokken.

Tevens moge ik hierbij aan de Kamer terugzenden de stukken, welke mijn toenmalige ambtsvoorganger ontving bij Uw schrijven van den 7den November 1907, n°. 63, en die betrekking hadden op het door mijn ambtsvoorganger ingetrokken wetsontwerp n°. 264, der Zitting 1906—7.

In verband met de intrekking van dit wetsontwerp kwam het mijn ambtsvoorganger voor, dat die stukken als vervallen mochten worden beschouwd.

De Minister van Waterstaat,

L. H. W. REGOUT.

(34. 2.)

MEMORIE VAN ANTWOORD.

§ 1.

Uit den aanhef van het Voorloopig Verslag blijkt, dat het onderwerpelijke voorstel tegenkanting had ontmoet bij vele leden, die meenden, dat ingrijpende wijziging van de geheele organisatie van het personeel noodig is.

De ondergeteekende is geneigd dit laatste, wat betreft het personeel bestemd voor den kantoordienst, tot zekere hoogte, te beamen, doch hij meent daarop voor het tegenwoordige niet diep te behoeven in te gaan. De Kamer zelve is blijkbaar ook van meening, dat de onderwerpelijke voorstellen zonder verband met eene reorganisatie kunnen worden afgedaan, daar in het verdere deel van het Verslag de verdiensten van de voorstellen op zich zelve uitvoerig worden besproken.

De schets van de ontwikkeling dezer dienstvakken, in het Voorloopig Verslag gegeven, komt den ondergeteekende juist

voor; en hij vereenigt zich alleszins met de stelling, dat het beheer van de post-, telegraaf- en telefoondiensten tegenwoordig vele krachten vergt en rekening heeft te houden met de groote belangen, voor het openbaar bestuur, den handel en de industrie, aan eene goede inrichting van den dienst op de groote kantoren verbonden; ook echter op de kleinere kantoren en ten plattelande. Deze diensten zijn zoo nauw betrokken bij het leven der menschen in het algemeen, dat het een eerste plicht is te zorgen, dat zij, rekening houdende met de kosten, zoo goed mogelijk worden uitgevoerd.

Tegenover de opmerking, dat bij de uitbreiding van den omvang der diensten niet altijd met ver vooruitzienden blik naar vaste plannen en veeleer naar de behoeften van het oogenblik is gehandeld, waardoor meer soorten van personeel ontstonden dan wenschelijk is, kan er op worden gewezen, dat sedert 1894 in zooverre vereenvoudiging is ontstaan, dat de twee soorten van commiezen en klerken, voor den dienst der posterijen en dien der telegraphie, elk afzonderlijk, niet meer worden benoemd.

De verhouding tusschen de groepen van personeel is, naar het den ondergeteekende voorkomt, voor verbetering vatbaar, in dien zin dat er minder commiezen noodig zijn; dat het aantal klerken, ten gevolge van het in dienst nemen van hulptelegrafisten en hulptelefonisten, aanzienlijk kan worden beperkt; en dat voorts een groot deel van de kantoorwerkzaamheden kan worden overgelaten aan personeel, waaraan minder hooge eischen behoeven te worden gesteld.

Inzonderheid op de kleinere kantoren kan laatstbedoeld personeel plaatselijk in dienst genomen worden, om, na door de praktijk te zijn gevormd, tot vast ambtenaar — zonder eenige aanspraak op overgang in hoogere rangen — ter plaatse te worden benoemd. De ondergeteekende wenscht eene proef te nemen met de indienststelling van zoodanig personeel, aanvankelijk op tijdelijken voet met een klein maandgeld, later te vervangen door eene vaste aanstelling als kantoorbediende, op ten minste 19-jarigen leeftijd en op eene jaarwedde van f 400, geleidelijk opklimmend tot bijv. ten hoogste f 950, d. i. evenveel als het maximum der hulptelegrafisten.

Door deze maatregelen zullen in de toekomst aanmerkelijke besparingen kunnen verkregen worden.

Staande op dit standpunt kan de ondergeteekende niet voldoen aan den in het Voorloopig Verslag gegeven raad om de gedane voorstellen terug te nemen en eerst eene geheele reorganisatie van het personeel tot stand te brengen.

Op die reorganisatie behoeft de afdoening van de tegenwoordige voorstellen niet te wachten; immers deze strekken alleen om bepaalde traktementen te verzekeren aan de tegenwoordige titularissen. Ofschoon nu de arbeid van deze ambtenaren door ondergeteekende ten volle wordt gewaardeerd, acht hij het wenschelijk — mede naar aanleiding van hetgeen in het Voorloopig Verslag is opgemerkt — de voorstellen tot traktementsverbetering binnen meer bescheiden grenzen terug te brengen, en heeft hij eene nadere regeling overwogen, waaruit is gebleken, dat redelijkerwijze met eene lagere som kan worden volstaan. Terwijl het bezoldigen van surnumerairs, als zijnde tot zekere hoogte eene reorganisatie, voorshands niet wenschelijk wordt geacht, meent ondergeteekende, dat de regeling kan zijn als volgt:

voor commiezen: ¹⁾

bij benoeming tot commies 4de klasse.	f 1200
na 2 jaar	1300
„ 6 „ „ met rangsverhooging tot de 3de klasse.	1500
„ 10 „ „ „ „ „ 2de „	1800
„ 14 „ „ „ „ „ „	2100
„ 18 „ „ met rangsverhooging tot de 1ste klasse	2300
„ 22 „ „ „ „ „ „	2500